

Predica de la Krefeld

Duminică, 04 ianuarie 2015, ora 10³⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din Ioan 8:31-32: „Și a zis iudeilor, care crezuseră în El: «Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi»”; Ioan 18:37: „Atunci, un Împărat tot ești!» I-a zis Pilat. «Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu»”.

Laude și mulțumiri Domnului! Am auzit deja o predică. Este un lucru minunat. Noi nu putem altfel decât să ajungem întotdeauna la sâmburele vestirii și acesta este iubitul nostru Domn și Mântuitor. Sfântul și scumpul Lui Sânge și Cuvântul Lui scump și sfânt lucrează împreună în cei credincioși.

Voi știți că în Levitic 17 este scris: „Viața trupului este în sânge”. Viața dumnezeiască a fost în Sângele Răscumpărătorului. De aceea a fost adus Sângele Lui ca jertfă; de aceea Și-a dat El viața pentru noi astfel ca viața Lui să se poată descoperi în turma răscumpărată prin Sângele Lui.

Noi suntem mulțumitori că toate aceste adevăruri biblice sunt fondate biblic. Noi nu avem o credință generală, ci noi credem așa cum este scris în Scriptură; pentru mine este un lucru prețios. În toate bisericile creștine oamenii cred ceva, dar cine crede așa cum este scris în Scriptură? Cine crede așa cum spune Scriptura? Noi am citit împreună ce a spus Domnul, credincioșilor care au trăit în timpul Său. Același lucru ni-l spune și nouă astăzi.

Noi suntem mulțumitori din adâncul inimii noastre pentru că toți de pe întreg pământul au posibilitatea să asculte vestirea. Acestea sunt primele adunări din anul acesta. Noi am privit în urmă la lucrurile

pe care Dumnezeu le-a făcut anul trecut, dar așteptăm ca în viitor Dumnezeu să facă mai mult. Noi mărturisim în mod mulțumitor că noi am vestit Cuvântul în adevăr și cu credincioșie. Am făcut un mic calcul: în 49 de ani am ținut peste 8000 de predici în peste 600 de orașe, în 144 de țări; este un privilegiu care n-a mai existat în această măsură pe acest pământ. Dar n-au existat nici posibilitățile pe care le avem noi astăzi. Fratele Branham a vizitat, în total, 15 țări și în 12 țări a predicat. Dar astăzi toate predicile pot fi ascultate, fie că sunt predicate în Karlsruhe, în Zürich sau în Lausanne. Doar să te conectezi pe internet și toate predicile pot fi auzite și văzute.

Cu referire la rândul de rugăciune și vindecările petrecute. Dacă ai fost un martor ocular și ai văzut cum un om născut orb și-a câpătat vederea și cum oamenii s-au ridicat de pe târgile lor și au plecat pe picioarele lor; dacă ai văzut și ai trăit aceste lucruri în mod personal atunci poți mărturisi cu adevărat. Adevărul divin este că fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu care trebuia să vestească mesajul lui Dumnezeu, trebuia să dea ultima chemare care și acum este purtată și vestită în toată lumea.

Aceasta, de asemenea, am spus-o deseori: acum noi suntem uniți cu credincioși din 172 de țări. Și la cei care noi nu putem ajunge, sunt alții care vestesc în țările respective. Suntem recunoscători căci prin aceasta se împlinește că Evanghelia veșnic valabilă a Împărăției lui Dumnezeu este vestită întregii făpturi, tuturor popoarelor, tuturor limbilor și națiunilor. Domnul nostru a zis că după aceea va veni sfârșitul. Dacă noi privim în lumea aceasta, de jur împrejur, fără să ne preocupăm prea mult cu aceasta, vedem cum totul se apropie de sfârșit. Au loc unificări ale religiilor și bisericilor. Aici sunt tot felul de fotografii. Nu doresc să spun prea multe lucruri, dar vedem cum decurge și se dezvoltă totul. Fie Mahmud Abbas cu papa...Papa joacă rolul principal; el este singura persoană sub care toți își găsesc „un acasă”. Anul 2017 va fi un an deosebit, un an în care Reforma va fi anulată pentru ca toți să se întoarcă din nou la sânul mamei lor catolice. Cineva a zis că „Hristos ar fi spus ca noi toți să fim una și nu suntem una”. Dar acum vine această unificare religioasă. Această rană de moarte se vindecă și toți se reîntorc în poala mamei lor catolice, religioase.

În același timp este vestit și mesajul: „*Poporul Meu, despărțiți-vă de ei, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!*”. Acesta este cel mai important timp, cea mai importantă perioadă din istoria Bisericii nou testamentare.

Noi o spunem de repetate ori, Dumnezeu ne-a dăruit mult har. Vă rog frumos gândiți-vă și la cuvântul „Har”. Cum a început totul? Îngerul Gavril a venit la Maria și i-a spus: „Tu ai găsit har înaintea lui Dumnezeu” (Luca 1:28). Ea a crezut făgăduința care i-a fost dată. Și în legătură cu făgăduința pe care a crezut-o, ea a găsit har înaintea lui Dumnezeu și Cuvântul a devenit trup. Cum găsești tu har, cum găsește eu har înaintea lui Dumnezeu? În acel moment când noi credem făgăduințele lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu vine peste noi, când ascultăm cuvintele lui Dumnezeu și le primim în inima noastră și apoi ne sunt descoperite prin Duhul lui Dumnezeu. Este o realitate dumnezeiască. Nu este ceva ce ne imaginăm, ci o realitate dumnezeiască. Făgăduințele pentru timpul nostru se împlinesc așa cum s-au împlinit cele de la prima venire a iubitului nostru Domn.

Dorim să spunem un Bun venit, în special fraților slujitori! Este fratele din Pakistan în mijlocul nostru? El este un bărbat deosebit. Pe el l-am întâlnit în munții Pakistanului și Domnul Dumnezeu i-a deschis inima. Și ceilalți frați, fie din Angola sau din alte țări vă rog ridicați-vă în picioare! Cine din frații slujitori ne-a vizitat? Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Amin. Noi suntem mulțumitori pentru toți frații slujitori.

Dragii mei, eu nu pot fi prezent în mod personal pretutindeni; de asemenea nici fratele Borg și nici fratele Schmidt. Dar frații noștri sunt în țările respective, în diferite limbi, ca să dea mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă, prin harul Lui. Noi suntem mulțumitori și pentru că hrana este dată mai departe, este împărțită, și anume Cuvântul adevărat și clar al lui Dumnezeu, fără doar și poate. Nu există niciun verset biblic despre care ar mai fi necesar să mai discutăm, ci Dumnezeu a avut grijă să ne descopere totul.

Dumnezeu vorbește cu noi, așa cum am accentuat și aseară: dacă noi ne apropiem de chivot, dacă noi știm că El a încheiat un legământ nou cu noi, atunci Îl auzim doar pe El, atunci auzim doar cuvintele Lui și aceste cuvinte ne vor fi descoperite. Atunci Cuvântul

lui Dumnezeu devine Duh și viață. De 109 ori Domnul nostru S-a referit la făgăduințele din Vechiul Testament și a zis: „Este scris”. În timpul Domnului nostru și al apostolilor, Noul Testament încă nu era scris. Apoi au scris cei patru evangheliști și după aceea au scris Pavel și Petru. Dar Petru și Pavel au putut să predice doar din Vechiul Testament fiindcă Noul Testament încă nu exista. Dacă astăzi vestim Cuvântul atunci întotdeauna noi mergem din Vechiul în Noul Testament și din Noul în Vechiul Testament și vedem armonia lor desăvârșită; și de fiecare dată, la rândul nostru, putem spune „*Este scris*”. Când Domnul nostru a zis: „așa cum spune Scriptura”, atunci Scriptura era Vechiul Testament. În Vechiul Testament a fost spus tot ceea ce avea să facă parte din Împărăția și planul lui Dumnezeu. Prorocul Isaia în cele 66 de capitole a scris chiar și despre cerul cel nou și pământul cel nou. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că suntem în posesia Vechiului și Noului Testament. În Noul Testament avem tot ceea ce a fost spus și trebuie spus Bisericii; nu doar ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire, ci ceea ce trebuia să fie spus Bisericilor. Noi avem cele șapte mesaje către cele șapte biserici, avem toate scrisorile apostolilor în care este prezentat, în mod biblic, cum trebuie zidită Biserica, ce a dăruit Domnul Bisericii și ce învățături sunt pentru Biserică. În toate acestea a fost pusă temelia credinței și a Bisericii. Și Pavel a putut spune: „*eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia*” (1 Cor. 3:10). Pavel a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu o însărcinare pentru Biserica noului Legământ.

Doresc să mai citesc câteva versete biblice la care doresc să adaug câteva cuvinte. Încep cu Psalmul 50:5-6: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă...*”. În acel moment când a avut loc această adunare, atunci s-a împlinit și vers. 6: „*Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui*” („Atunci cerurile s-au deschis și au vestit dreptatea Lui” – lb. germ.), *căci Dumnezeu este Cel ce judecă*”. „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă...Atunci cerurile s-au deschis și au vestit dreptatea Lui căci Dumnezeu este Cel ce judecă*”. Dumnezeu Însuși ne vorbește și El Însuși este Acela care judecă. Domnul nostru a putut spune: „*Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl*

judec...Cuvântul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi” (Ioan 12:47-48).

De asemenea îi avem pe aceia care s-au împotrivit Domnului de la bun început și până la sfârșit. Ps. 58:3-4: *„Cei răi sunt stricați încă din pântecele mamei lor, mincinoșii se rățăcesc odată cu ieșirea din pântecele mamei lor...”*. Cine răspândește minciuni acela rățăcește, indiferent cine este el, unde locuiește el și care este numele lui. Și vers. 4: *„Au o otravă ca otrava unui șarpe, ca otrava unei aspide surzi, care își astupă urechea”*. Există niște oameni cu care poți vorbi, dar n-are niciun rost pentru că ei nu te ascultă pentru că ei și-au astupat urechea.

Doresc să spun următoarele cuvinte în prezența lui Dumnezeu. În toată viața mea eu n-am vorbit de rău pe niciun frate, nici oral și nici în scris. Eu am vestit doar adevărurile biblice, dar nu am vorbit de rău pe niciun frate; eu am lăsat totul în seama lui Dumnezeu. Și doar cine crede Cuvântul la acela poate să împlinească scopul pentru care este trimis. În cele șapte scrisori din Apoc. 2 și 3 nouă ne sunt date avertizările: *„Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul”*. Acesta este lucrul minunat, că Domnul ne-a deschis urechea și inima pentru ca noi să-L putem asculta pe El, să credem fiecare cuvânt, fiecare făgăduință și să le și trăim.

Doresc să citesc două versete din Galateni unde putem citi mărturia acestui bărbat al lui Dumnezeu. Gal. 1:3: *„Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!”*.

Frați și surori, încă o observație aici. În întregul Vechi Testament, de 6356 de ori este scris „Domnul, Dumnezeu”, „Domnul, Dumnezeu”, „Domnul, Dumnezeu”; nu a fost niciodată despărțit. În Noul Testament este scris „Domnul și Dumnezeu” fiindcă Dumnezeul cel nevăzut S-a descoperit în mod vizibil. În Noul Testament avem pe Dumnezeu ca Tatăl, pe Domnul ca Fiul; dar Tatăl S-a descoperit în Fiul – este Unul și Același Dumnezeu. Există un singur Dumnezeu. Pentru mine acest lucru este foarte prețios când citesc Sfânta Scriptură și în special descoperirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru.

De fapt, am dorit să accentuez versetul 10. Ieri am citit cuvântul din Luca 4 că toți aceia care L-au ascultat pe Domnul au fost

de acord cu cele auzite. În Gal. 1:10 este scris: „*Caut eu oare, în clipa aceasta să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?...*”. Noi nu căutăm aplauzele oamenilor, ci căutăm bunăvoința lui Dumnezeu. Mai departe este scris: „*Sau caut să plac oamenilor?*”. Așa ceva nu se poate! Dacă căutăm plăcerea lui Dumnezeu și plăcerea lui Dumnezeu este în noi atunci vestim ceea ce este plăcut lui Dumnezeu; cum putem să plăcem oamenilor și lui Dumnezeu în același timp? Așa ceva nu se poate! „...*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*” (vers. 10). Noi nu putem da dreptate tuturor predicatorilor din toate bisericile religioase și învățăturilor lor, ci noi suntem de acord cu Dumnezeu și cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori că Însuși Dumnezeu a condus totul în acest mod în timpul nostru.

Noi scoatem în evidență harul lui Dumnezeu; am găsit har înaintea lui Dumnezeu, am găsit bunăvoința lui Dumnezeu. Cine a găsit har? Oricine ascultă chemarea și glasul Domnului, și crede din toată inima lui această făgăduință: că Dumnezeu va trimite un proroc înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului. Frați și surori, ceea ce este important pentru tine și pentru mine, pentru alții nu este important. Prin aceasta vedem deosebirea dintre aceia care Îl cred pe Dumnezeu și aceia care nu-L cred pe Dumnezeu.

Dacă ați observat bine, în Luca 4, Domnul nostru n-a citat întregul verset 2 din Isaia 61. Acest lucru este prețios pentru mine, că în Noul Testament este redat doar o jumătate de verset, fiindcă în acel timp se împlinea doar o jumătate de verset; iar cealaltă parte a versetului se va împlini la timpul hotărât de Dumnezeu. În Isaia 61 nu este scris doar despre *ziua de îndurare a Domnului*, ci este scris și de *ziua judecății (ziua de răzbunare a lui Dumnezeu)*. În Isaia 61 în același verset 2 găsim ambele: „*Să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru*”. Iar Domnul nostru, în Luca 4, a citat doar acea parte care se referă la *ziua mântuirii*; El n-a putut citi partea despre *ziua răzbunării* fiindcă nu sosisse împlinirea acelei părți. Felul în care Dumnezeu ne-a călăuzit în Cuvântul Său prin Duhul Lui, nu s-a mai întâmplat pe acest pământ, căci acesta este și timpul descoperirii dumnezeiești, este timpul când noi am primit acces în Locul preasfânt divin, ceresc.

Dorim să mai citim versetele pe care le-am citit aseară. Între Locul sfânt și Locul preasfânt era o perdea. În Noul Testament, în Matei 27:51 este scris că: „*perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos*”. Iar Pavel scrie în epistola către efeseni că vina noastră a fost îndepărtată, zidul de despărțire a fost surpat și noi am fost readuși la Dumnezeu, prin puterea Sângelui care a fost vărsat pentru noi. Este un lucru minunat, dacă vedem în ce mod a condus Duhul lui Dumnezeu toate lucrurile.

În prima predică din Fapte 2, Petru a citat doar prima parte a versetului 32 din Ioel 2: „*Atunci, oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*” (Fapte 2:21). În Ioel 2:32b mai este scris: „... *Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim...*”. Dar Petru nu a redat partea a doua a versetului 32 din Ioel 2 fiindcă acel lucru avea să se împlinească în viitor. Dacă s-ar fi împlinit, atunci și noi ar trebui să mergem în acest timp la Ierusalim ca să aflăm mântuirea. Duhul Sfânt îi călăuzește pe slujitorii Lui în mod foarte exact.

În Isaia 9:6 este scris: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: «Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii»*”. Acum urmează a doua făgăduință care este în viitor, care încă nu s-a împlinit, dar se va împlini cu desăvârșire. Isaia 9:7: „*El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci; iată ce va face râvna Domnului oștirilor*”. El o va face atunci când va sosi timpul potrivit. Dumnezeu face totul la timpul potrivit. Într-o profecie biblică două lucruri diferite pot fi scrise în același verset. Noi am citit: „*El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui..*”. El încă nu domnește pe scaunul lui David, dar în Luca 1 noi avem scrisă această profecie la nașterea Domnului nostru.

Frați și surori, doresc doar să vă arăt cât de important este ca noi să așezăm profetia biblică pe un fundament biblic și să lăsăm totul în locul hotărât de Dumnezeu. Din Luca 1 citim începând cu vers. 33: „*Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit*”. Acest verset încă nu s-a împlinit, dar se va împlini.

Fratele Alfred Borg a citit cuvântul din Ioan 18 când Domnul nostru a fost întrebat: „Ești un Împărat? «Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat»”. Ioan 18:37: „«Atunci, un Împărat tot ești!» I-a zis Pilat. «Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu»”.

Ați observat voi ce a fost spus în acest verset? Nu ca să împăratească, ci ca să mărturisească despre adevăr. Aceasta este perioada în care adevărul trebuie să fie pus pe sfeșnic, Cuvântul sfânt, descoperit, trebuie să fie pus pe sfeșnic. El a fost atunci Împărat și rămâne Împărat, dar împărăția Lui va veni, conform Apoc. 12, când se împlinește tot ceea ce este scris în această legătură. Din Apoc. 12 citim vers. 10: „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeuului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeuului nostru, a fost aruncat jos»”. Acest moment va veni, dar acesta este încă timpul harului, când Domnul nostru depune încă mărturie despre adevăr și prin har ne călăuzește și pe noi în tot adevărul. El trebuie să desăvârșească Biserica Lui de aceea totul se va împlini în acel mod cum a fost spus dinainte.

Chiar și în Maleahi 3 vers. 1 sunt exprimate două lucruri. Prima parte: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”. Dar a doua parte a versetului se va împlini când va avea loc ceea ce este scris în Apoc. 10 când Domnul va coborî ca Înger al legământului; dar atunci Templul va fi rezidit căci așa este scris în a doua parte a versetului 1 din Mal. 3: „Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți”. Îngerul legământului va veni negreșit. În același verset sunt spuse două lucruri diferite, cu împliniri diferite. De aceea partea a doua a versetului nu a fost citată nici în Matei, nici în Marcu sau Luca, ci a fost redată doar prima parte a versetului 1 din Mal. 3. De asemenea și în Matei 11 Domnul nostru S-a referit doar la prima parte a versetului din Mal. 3:1: „(bărbatul acesta, Ioan Botezătorul) *el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care îți va pregăti calea înaintea Ta»*” (Mat. 11:10).

Frați și surori, bucurați-vă în Domnul Dumnezeu nostru pentru harul mare prin care noi putem vesti și împărți Cuvântul harului într-un mod corect și Duhul adevărului ne-a călăuzit și ne călăuzește în tot adevărul. La fel trebuie s-o spunem tuturor, în dragoste, noi nu am auzit doar un mesaj despre care poți discuta. Care a fost sâmburele în predicile fratelui Branham? Isus Hristos, Cel răstignit, același ieri, astăzi și în vecii vecilor; El va reveni ca să ne ia Acasă.

În această legătură noi putem vesti Evanghelia deplină. Noi trebuie să spunem oamenilor tot ceea ce a spus și Domnul nostru în Ioan 3: „*Voi trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. Noi trebuie să facem lucrul acesta și s-o spunem oamenilor. Trebuie să spunem oamenilor foarte clar, că aceasta nu este o teorie, ci este o realitate dumnezeiască. Acest lucru l-a exprimat și Petru în 1 Petru 1:23: „*Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi*”. Pentru iertarea păcatelor este suficientă împăcarea prin Sângele Mielului. Pavel a spus-o în 2 Cor. 5:20: „*Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Împăcarea este începutul. Noi vestim iertarea păcatelor și spunem oamenilor: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine...*” (v. 19). Dar această împăcare trebuie să fie primită. În cuvântul de introducere am auzit că toți aceia care L-au crezut au devenit credincioși.

Frați și surori, eu nu doresc să am sângele vostru pe mâinile mele. Eu doresc ca voi toți să fiți răpiți împreună cu mine, toți cei nou veniți și toți tinerii. Voi tinerilor, dacă voi nu vă puteți descurca cu problemele voastre veniți la frații bătrâni să vorbim împreună și să ne rugăm împreună. Un timp atât de rău cum este astăzi n-a mai fost niciodată, mai ales pentru cei tineri, care sunt cei mai expuși. Noi avem nevoie de Domnul nostru, avem nevoie de slujitori ai lui Dumnezeu ca să ne rugăm unii pentru alții, în Numele Domnului, să-i eliberăm pe cei legați. Cel legat nu se poate elibera singur, ci el trebuie să fie eliberat. Domnul a venit să-i elibereze pe cei legați, ca să-i dezlege astfel ca ei să nu rămână robii păcatului.

Din când în când eu aud cum tinerii sunt legați de aparatele lor și sunt robiți de unele lucruri la care se uită până după miezul nopții. Lucrurile acestea nu sunt bune. Și voi aveți nevoie de eliberare de dependența de aceste lucruri. Este bine să utilizați aceste aparate în legătură cu școala; voi să fiți stăpâni peste tehnică și nu tehnica să vă stăpânească, să vă robească pe voi. Nu lucrurile să stăpânească peste voi, ci voi să le stăpâniți. Și dacă aveți nevoie de eliberare, veniți la noi și noi ne rugăm pentru voi ca să primiți eliberare. La Dumnezeu totul este cu puțință. Noi trebuie să spunem aceste lucruri oamenilor.

Doresc să citesc cuvântul din Ioan 3. „*Voi trebuie...!*” – aceasta este un «trebuie dumnezeiesc» pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu. Așa cum am fost născuți în această lume, la fel noi trebuie să fim născuți în Împărăția lui Dumnezeu. Așa cum în sfera naturală a existat o unire prin care a fost pusă o sămânță, tot astfel sămânța dumnezeiască a fost pusă în noi și Duhul lui Dumnezeu vine peste noi așa cum a venit peste Maria; și noi devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou prin puterea învierii lui Isus Hristos. Versetele următoare le-am citit deseori; fie că este scris în Iacov 1:18: „*El ne-a născut prin Cuvântul adevărului*” sau 1 Pet. 1:23: „*ați fost născuți din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu*”. De ce evidențiem atât de mult Sângele Mielului, pocăință, naștere din nou? Întotdeauna este Cuvântul; Cuvântul este sămânța. Fiecare sămânță aduce rod după soiul ei, cum stă scris în Geneza 1. Iar dacă noi semănăm sămânța divină și curată a Cuvântului, atunci răsare grâul dumnezeiesc.

Ioan Botezătorul a vestit că Domnul Își va strânge grâul în grânarul Său; dar pleava o va arde într-un foc. Nu este vorba doar despre mesajul timpului de sfârșit, ci noi trebuie să avem o trăire personală cu Dumnezeu; să trăim harul lui Dumnezeu, să trăim iertarea, nașterea din nou, prin harul lui Dumnezeu.

Apoi următorul pas: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). De câte ori am spus-o noi în acest loc: doar cine este în Cuvânt acela este și în voia lui Dumnezeu; cine nu este în Cuvânt, acela nu poate fi în voia lui Dumnezeu! De aceea noi simțim cu ce scop ne-a fost vestit acest Cuvânt minunat. Astfel o scrie apostolul Ioan: „*Cine este născut din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu..*” (Ioan 8:47). În Ioan 8 Domnul nostru a spus

fariseilor: „Voi de aceea n-ascultați cuvintele Mele. Nici măcar nu sunteți în stare să ascultați ceea ce vă spun”. Și, bineînțeles, a subliniat care este și locul fariseilor.

Vestirea Cuvântului este importantă; în special noțiunea „mesajul timpului de sfârșit” include totul: iertarea totală, împăcarea, harul, mântuirea lui Dumnezeu, neprihănirea prin credința în Isus Hristos, Domnul nostru, despre care Ioan Botezătorul a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*”. Și așa cum ne este arătat în Evrei 9, Domnul și Mântuitorul nostru a intrat cu însuși Sângele Său, ca Mare Preot, în Locul preasfânt ceresc. Domnul nostru poate să fie totul; poate să fie: Mielul lui Dumnezeu, Mijlocitor, Avocatul nostru, Mare Preot, și cum am citit în Vechiul Testament în Neemia, Domnul poate să Se descopere pe pământ și totuși glasul Său să răsună din cer. Dumnezeu este pretutindeni prezent.

Frați și surori, haideți ca noi să respectăm ce ne-a încredințat Dumnezeu nouă tuturor! Așa cum a scris Pavel atunci: „Eu vreau să înfățișez înaintea lui Hristos o Mireasă curată”. Ce să spunem noi astăzi? Frați și surori, înțelegeți totul corect! Dacă noi citim în Romani cap. 1 noi putem aplica acele cuvinte doar lumii; dar într-adevăr noi trăim într-un timp mai rău decât atunci în Sodoma și Gomora. Dar vă rog! Cei credincioși sunt înnoiți, au primit o viață nouă din Dumnezeu, au dezbrăcat omul vechi cu tot ce-i aparținea și au devenit un om nou. Nu doresc să rostesc aceste noțiuni rele, dar nu este nimeni între cei credincioși la care să se refere Romani 1. Pe cine Fiul l-a eliberat, acela este liber și prin puterea și harul Dumnezeului nostru aceasta ne-a fost dăruită.

Deci nu este suficient să vorbim teoretic despre mesajul timpului de sfârșit și să spunem: „Eu cred ce a zis și a predicat fratele Branham”. Mulți din timpul nostru cred lucrul acesta. Dar cine s-a întors la Dumnezeu? Cine s-a întors la Cuvântul lui Dumnezeu? Cine permite ca Cuvântul să-i vorbească? Cine permite ca să fie adus în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său? Toți au învățăturile proprii pe care le vestesc în stânga și-n dreapta.

Haideți să cuprindem ceea ce am spus în primele două adunări din acest an. Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi. Așa cum în Vechiul Testament Cuvântul a fost pus în chivotul legământului,

apoi sângele a fost stropit pe capacul chivotului, la fel acum Dumnezeu ne-a dăruit harul Lui, nu judecata Lui. Noi, în timpul nostru, am înțeles că tot ceea ce a fost ascuns a fost descoperit de Dumnezeu.

Ieri am reamintit lucrul acesta și este bine să luăm aminte. Acolo în SUA este un bărbat al lui Dumnezeu care vede într-o vedenie: „Când strada pe care locuiești va fi lărgită, când vor veni buldozerele ca să lărgească strada, atunci când gardul tău va fi pus pe iarba din fața casei atunci a sosit timpul pentru tine, ca să te muți în Arizona”. Fratele Branham n-a știut ce, cum și când se va întâmpla. Atunci în decembrie 1962 l-am vizitat pe fratele Branham în Jeffersonville și eu, personal, am văzut cum buldozerele lucrau pe stradă, am văzut gardul lui pus pe iarba grădinii lui. Eu am fost sărac, n-am avut niciun aparat de fotografiat. N-am fost niciodată un reporter, dar eu am un mesaj biblic pe care îl vestesc. Este minunat să vezi lucrurile cu ochii proprii și după aceea să-l și auzi pe fratele Branham: „Eu trebuie să-mi pregătesc bagajele pentru că trebuie să merg în Tucson, Arizona, conform poruncii Domnului, așa cum mi-a fost arătat într-o vedenie”. Dacă mă gândesc la toate lucrurile acestea, cum Dumnezeu a condus totul, pas cu pas; fără vreo forțare personală am putut fi un martor ocular. Și apoi acea trăire minunată din Arizona, când șapte tunete puternice au răsunat și au cutremurat întreaga regiune; stâncile s-au prăvălit în acea zonă și cei șapte îngeri s-au coborât. Fratele Branham a spus: „Al șaptelea înger mi-a vorbit și pentru mine el a avut o însemnătate mai mare decât ceilalți șase; el mi-a zis: „Întoarce-te în Jeffersonville căci a sosit timpul ca să fie deschise cele șapte peceti”. Dacă te gândești la aceste lucruri minunate...

Este un lucru dacă citești că apostolul Ioan a fost pe insula Patmos și a putut scrie cele 22 de capitole ale Apocalipsei. Lui i-a fost spus că-i va fi arătat ceea ce va urma să fie făcut cunoscut tuturor slujitorilor lui Dumnezeu. Frați și surori, aceasta nu a fost o lucrare doar a unui bărbat al lui Dumnezeu, ci ceea ce i-a arătat Dumnezeu unuia este gândit pentru toți ucenicii și toți slujitorii lui Dumnezeu și pentru cei din timpul nostru. Așa este scris în Apoc. 1:1: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să

arate robilor (robilor – la plural!) Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan”. El a folosit un rob ca să facă cunoscut tuturor robilor Săi lucrurile descoperite unuia. Tot așa s-a întâmplat în slujba lui Pavel și în slujba fratelui Branham. Ceea ce Dumnezeu a făcut cunoscut unuia dintre slujitorii Săi a fost hotărât pentru toți slujitorii lui Dumnezeu, ca să primească această descoperire și s-o dea mai departe; și astfel toți să aibă acces la Locul preasfânt.

Cine dorește poate să citească în Vechiul Testament ce importanță mare avea chivotul. De exemplu pentru Iosua. Înainte ca să treacă peste Iordan, chivotul a fost pus pe umerii preoților. În timpul lui Ezra și Neemia, când Templul trebuia rezidit, chivotul a fost lucrul cel mai important. S-a găsit și temelia originală a Templului și pe aceleași temelii a fost rezidit Templul. La fel este situația și în timpul nostru; și noi am găsit fundamentul original. Noi nu vorbim doar despre mesajul din timpul sfârșitului, ci noi toți am înțeles că tot ceea ce face parte din planul de mântuire al Dumnezeului nostru ne-a fost vestit nouă. Și cine este din adevăr, acela o va primi. Noi suntem mulțumitori în special pentru slujba fratelui Branham din timpul nostru. Noi nu proslăvim pe niciun om, ci noi Îi mulțumim Dumnezeului atotputernic pentru ceea ce s-a întâmplat în timpul nostru.

În dragoste, doresc să vă mai spun unele lucruri. Ceea ce a făcut Dumnezeu ieri, prin slujba fratelui Branham, și ceea ce ieri ne-a fost predat nouă, a fost timpul de ieri. Dar astăzi este timpul nostru. Noi nu putem rămâne în ziua de ieri și să spunem „prorocul a zis”, „prorocul a făcut”, ci noi trebuie să vedem cum a condus Dumnezeu totul. După aceea noi ajungem la final și spunem așa cum i-a fost spus fratelui Branham în anul 1933 în 11 iunie: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu Și-a luat mesagerul. Noi nu dansăm în jurul vițelului de aur, ci noi Îi dăm cinstea numai lui Dumnezeu, luăm sabia Duhului și vestim Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă, cred și primesc vestirea din Cuvântul lui Dumnezeu și toți pot să fundamenteze totul în mod biblic. Fără

mesager n-am fi avut nici mesajul, dar Dumnezeu ne-a dat mesagerul și astfel avem și mesajul și putem vesti acest mesaj în toată lumea.

Eu personal cred că noi suntem foarte aproape de lucrarea de încheiere. Noi nu trăim doar în timpul sfârșitului, ci trăim la sfârșitul timpului de sfârșit. Chemarea afară este aproape finalizată, chiar și ultimii sunt scoși ca un tăciune din foc. Eu doresc să spun tuturor: Primiți-o în inimile voastre! Nu mai stați pe gânduri, ci credeți din toată inima voastră, conform cuvântului din Scriptură: „Astăzi dacă auziți glasul Lui”. Voi ați stat destul pe gânduri, dar acum a sosit momentul ca voi să credeți din toată inima. Să predăm viețile noastre lui Dumnezeu; trebuie să-I slujim lui Dumnezeu în așa fel ca să poată avea loc sfințirea și pecetluirea noastră.

Haideți să mergem întregul drum cu Dumnezeu: pocăința, neprihănirea prin credință, nașterea din nou, sfințirea, umplerea cu Duhul Sfânt până la pecetluirea pentru ziua glorioasă a răscumpărării trupurilor noastre. Eu pot să vă spun aceasta, pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu: acolo unde Dumnezeu a putut să facă un început El poate ca să și desăvârșească. Permiteți-I lui Dumnezeu, permiteți-I lui Dumnezeu ca El să facă începutul în viața voastră! Și dacă încă nu este făcut acest început atunci să se întâmple astăzi. Toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru să primească orientarea dumnezeiască în Cuvântul lui Dumnezeu, după aceea să fie sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu și după aceea să fie și pecetluiți cu Duhul Sfânt. Dumnezeu atotputernic să fie cu mine, să fie cu voi toți, să fie îndurător cu noi.

Încheiem cu cuvintele cu care am și început: Legământul cel nou a început cum i-a fost spus și Mariei: „Tu ai găsit har înaintea lui Dumnezeu”. Ea a primit și a crezut făgăduința și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi. Dacă tu și eu, noi toți găsim har înaintea lui Dumnezeu atunci și noi primim Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Eu v-o spun încă o dată: Dacă începutul încă nu este făcut atunci să se împlinească astăzi. Astăzi dacă voi auziți glasul Lui. Atunci se împlinește așa cum am citit și am auzit ieri din Luca 4 și ce a accentuat și Domnul nostru: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit. Și toți au fost de acord cu Domnul

nostru”. Pavel a scris, noi am citit deja: „*Caut eu oare să capăt bunăvoința (acordul) oamenilor?*”. Nu și iarăși nu, noi căutăm acordul lui Dumnezeu! Noi dorim să fim de acord cu Dumnezeu. Noi avem un acord interior cu tot ceea ce a zis Dumnezeu și ne-a fost descoperit, astfel ca prin credință să putem înainta.

Totul ne-a fost dăruit din nou: descoperirea dumnezeirii, descoperirea botezului; toate tainele ne-au fost descoperite. Acum îmi amintesc tema aceasta minunată a dumnezeirii. Există un singur Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie. Și acest singur Dumnezeu S-a descoperit. Fie că a fost Creatorul, Eliberatorul, Împăratul, Judecătorul, indiferent ce a fost și este El, El este totul în toți și în toate și noi Îi aparținem. Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, fii și fiice ale lui Dumnezeu. Vă rog frumos nu vă mai îndoiiți! Să nu vă mai îndoiiți niciodată, ci credeți întotdeauna din toată inima. Și binecuvântarea deplină a Dumnezeului atotputernic se va odihni peste toți aceia care ascultă acum ultimul mesaj, care acum ascultă și cred ultima chemare, ies afară din tot ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său și devin una cu Domnul Dumnezeu nostru, în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. Lui să-I fie adusă mulțumirea pentru ceea ce a făcut El ieri. Și noi am spus deseori: ceea ce a făcut El ieri ne-a unit cu ceea ce face El astăzi și ceea ce face El astăzi ne unește cu ceea ce va face El mâine, dacă va mai exista un mâine. Este minunat că în timpul nostru noi am primit călăuzirea Duhului Sfânt și am fost introduși în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Aceasta am primit-o prin harul lui Dumnezeu și am trăit-o în mod conștient. Doresc s-o mai repet încă o dată: un astfel de timp n-a mai existat niciodată pe acest pământ.

Încă o observație. În zilele apostolilor, unii au avut epistola lui Pavel către corinteni; ceilalți aveau epistola pe care Pavel a scris-o romanilor sau galatenilor, aceste epistole au fost citite în bisericile locale. Fie că a fost epistola lui Petru, a lui Iuda, aceste epistole au fost citite în diferitele biserici locale. Frați și surori, noi aici în Biblie avem totul, întreaga unitate, fiecare epistolă pe care a scris-o Pavel, indiferent cărei biserici locale a adresat-o. Noi suntem în posesia întregului conținut în această Carte sfântă, Biblia. Fiecare epistolă pe care a scris-o Pavel unora sau altora le avem în această carte sfântă. Îi

mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul lui sfânt și scump și pentru că El ni l-a încredințat și ni l-a descoperit. Primiți totul prin credință și mulțumiți-I lui Dumnezeu. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Haideți să rămânem plini de respect prezența în lui Dumnezeu și ceea ce am auzit să ne miște inima. Noi așteptăm revenirea Lui. Am înțeles cu toții că Domnul ne-a vorbit prin dragoste și prin Cuvântul Lui. Avem frați și surori care doresc să-și dedice viața lor Domnului? Cine dorește să fie botezat? Unu, doi, trei. Mai este cineva? Filip a botezat doar unul, noi botezăm doi sau trei. Imediat după adunare mergem la bazin.

Ne urăm binecuvântarea lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru tot anul, atât timp cât Dumnezeu ne mai dăruiește ocazia aceasta. Încă o rugămintă: rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre! Vineri, dacă va vrea Dumnezeu mă voi duce în Orientul Îndepărtat: Laos, Cambodgia; dacă va vrea Dumnezeu vor avea loc adunări și în Vietnam, Bangkok, ca să vestesc și acolo Cuvântul Domnului. Chiar dacă sunt în etate Dumnezeu dăruiește har și putere. Dacă va vrea Dumnezeu și dăruiește har în continuare și vom fi pe acest pământ, atunci în februarie urmează călătoriile în Mexic, Cuba, Jamaica și alte țări din regiunea respectivă. Noi facem totul conform Cuvântului Domnului: „Lucrați cât timp este zi, până voi reveni. Căci va veni noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze”. Acest Cuvânt minunat trebuie să fie vestit, oamenii trebuie să audă acest Cuvânt. Pavel a spus: „Cine să vestească fără să fie trimis”. Și apoi: „Cine a crezut mesajul nostru? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Noi putem spune: tuturor aceluia care au primit harul lui Dumnezeu; toți aceștia cred Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc și le este descoperit. Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, ceea ce a spus Domnul nostru credincioșilor de la început ne-o spune și acum la sfârșit.

Mai am încă o întrebare: Sunteți mulțumitori că Domnul ne vorbește în acest mod minunat? Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din toate popoarele, limbile și națiunile, din toată Europa. Dumnezeu să vă binecuvânteze în toată lumea, începând din Noua Zeelandă de unde începe fiecare zi. Dumnezeu să binecuvânteze de la răsăritul soarelui până la apusul lui!

La fel cum este vestit ultimul mesaj, după ce ultimul va fi chemat afară, ușa se va închide.

Eu o spun încă o dată: vestirea va atinge scopul dorit de Dumnezeu, va exista o Mireasă fără pată și fără zbârcitură, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt. Dumnezeu a început și Dumnezeu va desăvârși.

Transmitem tuturor celor ce sunt conectați în direct: Dumnezeu să vă binecuvânteze în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile!

Suntem mulțumitori că putem vesti acest ultim mesaj. Noi nu l-am auzit doar, ci îl dăm mai departe astfel ca chiar și ultimii să fie chemați afară. Vă mulțumesc pentru credințioșia voastră! Amin.